Contẽptibilis tu es valde. Sup
bia cordis tui extulit te habitãtẽ
i ſciſſuris petrarꝫ exaltantẽ ſoliũ
tuũ. Qui dicis i corde tuo. Quis de
trahet me i trã. Si exaltatꝰ fueris
vt aqͥla ⁊ ſi int̃ ſiderã poſueris nidũ
tuum inde detrahã te dicit dñs.
Si fures introiſſent ad te ſi latro
nes pnocte: quõ ꝯticuiſſes. nõne
furati eſſent ſufficiẽtia ſibi. Si vi
demiatores itroiſſent ad te: nũqͥd
ſaltẽ racemos reliqͥſſent tibi. Quõ
ſcrutati ſũt eſau. Inueſtigauerũt
abſcõdita eiꝰ vſqꝫ ad t̃minũ emi
ſerũt te oẽs viri federis tui illuſerũt
tibi. Inualuerũt adũſũ te viri pa
cis tue. Qui ꝯmedũt tecũ: ponẽt iſi
dias ſubter te. Nõ ẽ prudẽtia in eo.
Nũqͥd nõ i die illa dicit dñs pdã
ſapiẽtes de ydumea ⁊ prudentiã
de mõte eſau. Et timebũt fortes
tui a meridie vt intereat vir de mõ
te eſau: ꝑpt̃ interfectionẽ ⁊ ꝑpt̃ inĩq
tatẽ i frẽ tuũ iacob. Operiet te cõ
fuſio ⁊ peribis in eternũ. In die cũ
ſtares adũſus eũ quãdo capiebãt
alieni exercitũ eiꝰ ⁊ extranei igre
diebant̃ portas eiꝰ et ſup ihr̃lm
mittebãt ſortẽ: tuqꝫ eras qͥſi vnꝰ
ex eis. Et nõ deſpicies i die fr̃is tui
in die pegrinacõis eius. Et nõ le
taberis ſup filios iuda i die pdici
onis eorꝫ ⁊ nõ magnificabis os tuũ
i die anguſtie. Neqꝫ igredieris por
tã ꝑpli mei i die ruine eorꝫ neqꝫ de
ſpicies ⁊ tu i malis eiꝰ i die vaſti
tatis illiꝰ. Et nõ emitteris adũſꝰ
exercitũ eiꝰ i die vaſtitatis illius
neqꝫ ſtabis i exitibꝰ vt interficias
eos qͥ fugerint. Et nõ ꝯcludes reli
quos eius in die tribulacõis: qm̃
iuxta ẽ dies dñi ſup omẽs gẽtes
Sicut feciſti fiet tibi. retribucõem
tuã ꝯuertã i caput tuũ. Quõ em̃
bibiſtis ſup montẽ ſãctũ meũ. bi
bent omẽs gẽtes iugit̃ ⁊ bibent ⁊
abſorbent ⁊ erũt qͥſi nõ ſint. Et in
mõte ſyõ erit ſaluatio ⁊ erit ſcũs
Et poſſidebit domꝰ iacob eos qui
ſe poſſederãt. Et erit domꝰ iacob
ignis ⁊ domꝰ ioſeph flamma et
domus eſau ſtipula. Et ſuccendẽt̃
in eis ⁊ deuorabũt eos ⁊ nõ erũt
reliquie domꝰ eſau: qꝛ dñs locutꝰ
ẽ. Et hereditabũt hĩ qͥ ad auſtꝝ
ſũt montẽ eſau ⁊ qͥ in cãpeſtribꝰ
philiſtiim ⁊ poſſidebũt regionẽ
ephraim ⁊ regionem ſamarie. Et
beniamĩ poſſidebit galaad ⁊ trãſ
migracõ exercitus huius filiorũ
iſrahel oĩa loca chananeorꝫ vſqꝫ
ad ſareptam ⁊ tranſmigratio ihe
ruſalem que in boſforo eſt poſſide
bit ciuitates auſtri. Et aſcendent
ſaluatores in montem ſyon iudi
care montem eſau et erit domino
regnum ⁘

Explicit abdias ꝓpħa. In
cipit Jonas ꝓpħa. Ca. i.

ET factũ eſt verbum
domini ad ionam fi
lium amathi dicẽs
Surge ⁊ vade in ni
niuen ciuitatẽ grã
dem et pdica in ea: quia aſcen
dit malicia eius coram me. Et fu
gerit ionas vt fugeret in tharſis
a facie dñi Et deſcẽdit i ioppen et i
uenit nauẽ euntẽ i tharſis. Et de
dit naulũ eꝰ ⁊ deſcẽdit i eã vt iret
cum eis in tharſis a facie domini

dn̄s autē misit vētū magnū i ma
re ⁊ facta est tēpestas mag̃ in ma
ri ⁊ nauis piclitabatur oteri. Et ti
muerūt naute ⁊ clamauerūt viri
ad deū suū. Et miserūt vasa q̄ erāt
in naui in mare ut alleuiaretᷣ ab
eis. Et ionas descendit ad interio
ra nauis ⁊ dormiebat sopore g̃ui.
Et accessit ad eū gubnator ⁊ dixit
ei. Quid tu sopore depmeris. Sur
ge inuoca deū tuū si forte recogitet
de⁹ de nob̄ et nō pereamus. Et dixit
vir ad collegā suū. Venite ⁊ mit
tam⁹ sortes et sciam⁹ q̃re hoc ma
lū sit nob̄ ⁊ miserūt sortes et cecī
dit sors super ionam. Et dixerunt
ad eum. Indica nobis cuius cau
sa malū istud sit nobis. Quod ē
opus tuū q̄ terra tua et q̊ vadis
vel ex quo ꝓplo es tu. Et dixit ad
eos. Hebre⁹ ego sū ⁊ dn̄m deū ce
li ego timeo. q̄ fecit mareᷓ ⁊ aridā.
Et timuerūt viri timore magno ⁊
dixerunt ad eū. Quid hoc fecisti.
Cognouerūt em̄ viri ꝗ a facie do
mini fugeret. ꝗ indicauerat eis io
nas. Et dixerūt ad eū. Quid facie
m⁹ tibi ⁊ cessabit mareᷓ a nob̄. ꝗ
mare ibat et intumescebat. Et di
xit ad eos. Tollite me ⁊ mittite ī
mare ⁊ cessabit mare a vob̄. Scio
em̄ ego qm̄ ꝓpt̄ me tempestas hec
grādis sup vos. Et remigabāt vi
ri ut reuerterentᷣ ad aridā et nō va
lebant. ꝗ mare ibat ⁊ intumesce
bat sup eos. Et clamauerunt ad
dn̄m ⁊ dixerūt. Quesum⁹ dn̄e ne
peam⁹ in aīa viri isti⁹ et ne des
sup nos sanguinē innocentē. ꝗ
tu dn̄e sicut voluisti fecisti. Et tule
rūt ionā ⁊ miserunt in mareᷓ ⁊ ste
tit mare a feruore suo. Et timuerūt
viri timore magno dn̄m ⁊ imola
uerūt hostias domino ⁊ vouerūt
vota. Ca. ij.

ET ꝑparauit dn̄s piscē grādē
ut deglutiret ionā. Et erat io
nas in vētre piscis trib⁹ diebus
et trib⁹ noctib⁹. Et orauit ionas
ad dn̄m deū suū de ventre piscis.
Et dixit Clamaui de tribulacōne
mea ad dn̄m ⁊ exaudiuit me De
ventre inferi clamaui ⁊ exaudisti
vocē meā ⁊ ꝓiecisti me in ꝓfūdū
in corde maris ⁊ flumē circūdedit
me. Oēs gurgites tui et fluct⁹ tui
sup me trāsierunt. Et ego dixi. Ab
iectus sū a ꝯspectu oculorū tuorū.
Verūtamen rursus videbo tēplū
sanctū tuū. Circūdederūt me aque
vsqꝫ ad aīaz meā. abiss⁹ vallauit
me. pelag⁹ opuit caput meū. Ad
extremā montiū descendi. terre ve
ctes ꝯcluserunt me in etnū ⁊ subleᷓ
uab̄ de corrupcōne vitā meā dn̄e
deus me⁹. Cū angustiaretᷣ in me
aīa mea dn̄i recordatus sū ut ve
niat ad te oracō mea ad templū
scm̄ tuū. Qui custodiūt vanitates
frustra misericordiā suaz derelin
quūt. Ego autē i voce laudis imo
labo tibi. quecūqꝫ voui reddaz ꝓ
salute meo dn̄o. ⁊ dixit dn̄s pisci
⁊ euomuit ionā ī aridā. Ca. iij.

ET factū ē vbū dn̄i ad ionaz
secūdo dicēs. Surge ⁊ vade
ad niniuē ciuitatē magnā ⁊ p̄di
ca in ea predicacōem quā ego lo
q̃r ad te. Et surrexit ionas ⁊ abijt
in niniuē iux̄ vbū dn̄i. Et niniue
erāt ciuitas mag̃ itinē dierū triū. Et
cepit ionas īntroire in ciuitatē itine
re diei vnius et clamauit ⁊ dixit.
Adhuc q̃draginta dies ⁊ niniue

ſubūtek. Et crediderūt viri niniuite
in dño ⁊ ꝑdicauerūt ieiuniū ⁊ ve
ſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq̄ ad
minorē. Et puenit vbū ad regē ni
niue. Et ſurrexit de ſolio ſuo et ab
iecit veſtimentū ſuū a ſe ⁊ indutꝰ
ē ſacco et ſedit ī cinē ⁊ clamauit
⁊ dixit ī niniue ex ore rēgis ⁊ pnci
pū eiꝰ dicēs. Homīes ⁊ iumēta ⁊
boues ⁊ pecoȧ nō guſtēt q̄cq̄ nec
paſcant̄ ⁊ aquā nō bibāt ⁊ operi
ant̄ ſaccis hōies ⁊ iumēta clamēt
ad dñm ī fortitudīe ⁊ ꝯūtat̄ vir a
via ſua mala ⁊ ab iniq̄tate q̄ ē in
manibꝰ eorū. Quis ſcit ſi ꝯūtat̄
⁊ ignoſcat deꝰ ⁊ reuertat̄ a furore
ire ſue ⁊ nō peribimꝰ. Et vidit deꝰ
opa eoꝝ q̄ ꝯūſi ſūt de via ſua ma
la ⁊ miſtꝰ ē deꝰ ſup maliciā quā
locutꝰ fuerat vt facēt eis ⁊ n̄ fecit
ET afflictꝰ ē ionas Ca. iiij.
afflictōe magna ⁊ iratꝰ ē ⁊
orauit ad dñm et dixit. Obſecro
dñe nūq̄d nō hoc ē vbū meū cū
adhuc eſſē in t̄ra mea. Propter
hoc ꝑoccupaui vt fugerē ī thar
ſis Scio em̄ q̄ tu deꝰ clemēs ⁊ mi
ſericors es: patiēs ⁊ multe miſeȧ
cōnis ⁊ ignoſcēs ſup malicia. Et
nūc dñe tolle q̄ſo aīam meā a me
q̄ melior eſt m̄ mors q̄ vita. Et di
xit dñs Putaſne bñ iraſceris tu.
Et egreſſus ē ionas de c̄itate et ſe
dit ꝯtra orientē c̄itatis. Et fecit ſi
bimet vmbraculū ibi et ſedebat
ſubt̄ illud ī vmbra: donec videret
q̄d accideret c̄itati. Et ꝑparauit dñs
deꝰ ederam ⁊ aſcēdit ſup caput io
ne vt eſſet vmbra ſup caput eiꝰ
⁊ ꝓtegeret eū. Laborauerat em̄.
Et letatꝰ ē ionas ſup edera leticia
magna. Et parauit deꝰ vermem
aſcenſu diluculi ī craſtinū et ꝑcuſ
ſit ederā ⁊ exaruit. Et cū ortus fuiſ
ſet ſol ꝑcepit dñs vento calido et
vrēti ⁊ ꝑcuſſit ſol ſup caput ione
⁊ eſtuabat. Et petiuit anime ſue
vt moreret̄. Et dixit. Melius ē m̄
mori q̄ viuere. Et dixit dñs ad io
nam. Putaſne bñ iraſceris tu ſup
ederā. Et dixit. Bene iraſcor ego
vſq̄ ad mortē. Et dixit dñs. Tu
doles ſup edera in q̄ nō laboraſti
neq̄ feciſti vt creſcēt. q̄ ſub vna
nocte nata ē et ſb vna nocte ꝑijt
⁊ ego nō parcā niniue c̄itati mag
ne in q̄ ſunt plus q̄ centūuiginti
milia hōim q̄ neſciunt q̄d ſit int̄
dexterā ⁊ ſiniſtrā ſuā ⁊ iumenta
multa.

Explicit ionas ꝓpha. Inci
pit micheas ꝓpha.

VErbū dñi q̄d factū ē
ad micheā moraſti
ten ī diebꝰ ioathā
achaz ezechie regū
iuda: q̄d vidit ſup
ſamariam ⁊ iheruſalem. Audite
populi omnes ⁊ attendat terra ⁊
plenitudo eius ⁊ ſit dominus deꝰ
vobis in teſtem: dominꝰ de tēplo
ſancto ſuo. Quia ecce dominꝰ egre
dietur de loco ſuo ⁊ deſcēdet et cal
cabit ſuper excelſa terre. Et ꝯſu
mentur montes ſubtus eum et
valles ſcindētur ſicut cera a facie
ignis: ſicut aque que decurrunt
in preceps. In ſcelere iacob om̄e
iſtud ⁊ in peccatis domus iſrl̄. Q̄d
ſcelus iacob. Nonne ſamaria. Et
q̄ excelſa iude. Nonne iheruſalē.